

Ketabton.com

تکره شه تر خپل منزله داسی خان ورسوه!

لیکوال: افراز افغان

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب ځانګړې

د کتاب نوم: هغه څوک دی؟

لیکوال: افراز افغان

رالی: هغه چاته

چې همدا اوس بې

لولي!

هغه څوک دی؟

د پوهنتون د اخيري سمېستېر امتحان وو،
استاد پارچې وویشلي، ما ته بې هم یوه پارچه
راکړه، سوالونه سخت وو، مگر ما ته آسانه وه
حکه درس مې ويلى وو، سوالونو باندي مې

بنه فکر وکړ، پارچه می حل کړه، یو خل می
چېک کړه چې یوه غلطی نه وي، استاد ته می
پارچه ورکړه، د سهار ۱۰ بجې وي د پوهنتون
څخه را ووتنم، کور ته لارم، کور کې می د تولو
سره رو غبر وکړ.

هر یوه وي یلي پارچه دی څنګه وه؟
ما به دا جواب ورکوي: بنه وه آسانه وه شکر
چې خدای تیره کړه، مور می هم پوبنتنه
وکړه: ما وویل: بنه وه مورجانې ستا دعواوی
را پسی وي بنه پارچه می حل کړه.
مور: اللہ دی تل کامیابه لره
ما وویل: امین
مور: کوتی ته درخه ولی ولاړ یې؟
ما وویل: سمه ده مورجانې
کوتی ته لارم، یوه دقیقه نه وه تیره مور می
چای راوړ، چای می هم و خوری او باندار می
هم کوي.

وروسته خپلی کوتی ته لارم چې بکس تیار
کرم حکه د غرمي په یوه بجه می
هندوستان(دھلي) ته پرواز وو، ولارم حمام می
وکر، وروسته می د غرمي په دولس بجي می
پودی و خوره، په دولس نیمي بجي د کور
څخه د راوتلو په حال کي وم، د تولو څخه می
خدای پاماني وکړه، د تولو په سترګو کي
اوښکي وي، ما هم نه شوای کولي چې اوښکي
پتی کرم، مګر بیا می هم څان کابو کړ، تولو
ویل: پخیر لار شي، د کور څخه د راوتلو سره
سم زموږ د پښتنو دود او به ې پاپسي
وپاشلي.

د ورور موټر ته می وختلم، ورور می موټر
چلوی، د هوایي میدان په لور روان شو، هوایي
میدان ته ورسيدو، ورور سره می هم خداي

پاماني وکره، د هوایي میدان دروازي ته نتونم،
 د بکس تر کتلو وروسته انتظار ځای ته لارم،
 یوه بجه طیاري ته وروختلم، د طیاري
 خدمتگارانو ډودی راول، هیڅ می ونه خورل
 ځکه د کور ډودی مور کړی ۹۰م.

دوه ساعته می سترګه پته (ویده)
 شوم، یو وقت می اواز واوریدچي وویل: موږ
 پخیر د هندوستان (د ډهلي) بنارته راوسیدو،
 په نیم ساعت کې به بنکته شو هیله د ځایو
 څخه ولاړ نشي منه، نیم ساعت وروسته د
 ډهلي په هوایي میدان کې ناست وو، د بکس
 تر کتلو او پاسپورت وروسته د ډهلي د هوایي
 میدان سره نیبدی می یو هوټل کې کوته
 ونیوله.

نیبدی د هوټل سره یو پارک وو، پارک ته لارم

زیات خلگ وو، چا کرکیت کوی، چا والیبال
کوی، چا فوتپال کوی، زه په یوه چوکی کې
کیناستم، د هلکانو کرکیت ته می کتل، خپل د
ماشوماتوب یادونه می سرته راغل، په همدي
فکر کې وم چې مابنام سو، ولاړم خپلې کوتې
ته.

اودس او لمونځ می وکړ، دېغ وم ځکه کورنۍ
می یادېدل او اول واری می وو د مسافري،
تلويژون ته کشيناستم، ټول هندې چینلونه وو،
د ماخوستن په اته بجي می ډودې وخورل،
اودس او لمونځ کولو ورسټه په نهه بجي ویده
شوم ځکه سهار می د هندوستان د نولس کلن
له یوه لوړغارې سره لېدل کول.

سهار په پنځه بجي راویش شوم، اودس او
لمونځ می وکړ، بېرته ویده شوم، په اته بجي

راویش شوم، حمام می وکړ، نوي دریشی مې
واغوسته، په ځان می گوته ووهله، وروسته
می د سهار ناشته وکړه، وروسته د هوتله
راووتم، راخشه می کرایه کړه، د تاج محل
هوتل په لور روان شوم، تاج محل هوتل مخته
کښته شوم د راخشی کرایه می ورکړه.

هوتل ته دننه شوم، هوتل ډیر بنايسته او پاک
وو، دا هوتل د هندوستان د مشهورو هوتلونو
څخه وو، د هوتل لارښونکی ته می وویل: ایا
دلته د یاشاسوی بهوپندراء کمار جیسوال په
نامه خوک اوسيېني؟ ويې ويل: هو په څلورم
منزل کې راستي خواته ۱۹۸ کوته، ما وویل:
ډيره مننه، د لیفت په لور روان شوم په لیفت
کې رش نه وو، د ۴ منزل بتنه می ووھي په
نیمه دقیقه کې ۴ منزل ته ورسیدم.

په منزل کې د ۱۹۸ خونې په لته کې شوم،
راستي خواته مي ومندل، دروازه مي وتكول،
يو پنگر بنايسته حوان لکه ډيري خواری چې
پري تيري سوي وي راووتي، وي پې ويل: خوك
مو پکار وو؟ما ووپل: تاسو مې پکار وي، وي پې
وپل: مهرباني راخي، زه هم دنه شوم، خونه
ډيره بنکلي او پاكه معلوميده، په کوچ
کښيناستم، وي پې ويل: چاي که قهوه او که يا يو
يخته، ما ووپل: يو ګلاس قهوه غواړم،
اشپېزخانې ته لار، يوه دقیقه نه وه تيره بيرته
راغلې، ما ته پې قهوه راکړه.

وي پې ويل: کولي شي حان را معرفي کړي؟ما
ووپل: هو زه سليم افغان ژورنالیست يم د
افغانستان څخه يم ستاسو په اړه مي ډير څه
اوريدلي دي د زماد ماشمتوبه څخه هيله وه
چې ستاسو سره مرکه وکړم، وي پې ويل: کور مو

ودان بناګلي هیله کوم تکلیف مو کړی رما
لپاره د افغانستان څخه د لته لپاره راغلی
یاست.

ومي ويل: اوله پونښنه: د خپل ژوند کېسه
راته وکړه؟

هغه وویل: په کومه ورځ چې له کرکت سره
زما پلار زما مینه ولیدل، زما د پلار یو ملګري
وو، بختور ځکه وم هغه شخص د کرکت
روزنکی هم دی، پلار مې هغه روزونکی ته
تسليم کرم، د ورځې به مې سمبوسې خرڅولي
تر څو له مالي پلوه ځان بسیا وساتو بیا به له
روزنکی سره په کور کې اوسبدلم.

د ورځې به مې تمرینات کول د شپې به مو

کیسې سره کولې، ما به هر مابنام د ورخې
راپور هم خپل روزونکي ته ورکاوه، کله چې به
له ما هېرسول روزونکې به وپوبنتلم نن دي
کوم کوم کارونه سرتە رسولي؟ ما به هم ھواب
ورکړ، خو ما د نورو ماشومانو په شان بنه
ماشومتوب نه درلوده لېږ بي پروا اموخته
سوی وم، له روزونکي سره مې پنځه کاله تېر
کړل.

يو وخت مې په یوه محلې تورنمنت کې د
غوره لوړګاري جایزه هم وګټل، او لس زره
هندي روپې ېې په جایزه کې را کړي، له خپل
روزونکې څخه مې د یوه هېلمیت غوبښنه
وکړه، هغه هم اجازه را کړه چې ځان ته
هېلمیت واخلم، کله چې له بازاره را ستون
سوم نو درې زره روپې مې اضعافه مصرف
کړي دي. روزونکي راته په غصه شو، روزونکي
راته په غصه شو وویل "يو هېلمیت په دیارلس

زره؟؟ ملنڌي دي شروع کري دي" هٻلهٽ يې رانه واخیست د الماري پر سر يې کپنوده، راته وویل تر خو به دا هٻلهٽ استعمال نکري تر خو چي ددې هٻلهٽ مستحق سوي نه يې، تر هغه وروسته به مې خپل هٻلهٽ ته کتل خواري به مې کوله، تر خو چي د خپل هٻلهٽ د په سر کولو ارمان پوره کرم.

د رانجي تراافي سياليو کي مې لومري لو به کوله، کتل مې چي روزونکي راغي هٻلهٽ يې را تسلیم کر، په هماگه ورخ مې روزونکي پوه سو، جايسوال ته چي هر هدف وتاکي پوره نو يې پوره کولي سي، مگر زه جايسوال اوس په هندوستان کي د يوه بربدگر بېتسهبن په تو گه پېڙندي کيڊم، په لومري حل کي د ممبى د نولس کلنی لو بدلي په گته غبرگه سليزه جوره کره، خو په دويم حل مې په ۲۰۱۷م کال کي د ممبى سپنير لو بدلي په گته عيناً کارنامه وکره،

او تر تول کم عمره لوړګاری په توګه مې په
لېست ای کرکت لیگ کې د غږګې سلیزې
جوړولو ریکارډ مې هم پخپل نوم کړ، د ممبې
په لوبدله کې د ډیرو باتجربه او سپنیر لوړګارو
په منځ کې لوېدلم.

خو د دوئ شتون زما پر لوړه مستقیمه اغیزه
درلودله، په داسې ماحول کې او سېدل زما سره
مرسته کوله تر خو خپله طبیعی (تبزه) لوړه
وکړم، خو په نړیوال جام کې مې بله څانګړنه
دا هم وه چې له حالاتو سره مې څان عیاروی،
د لوبدلي د بیتپنگ ستړه برخه هم زه وم، د
ټولو لوبدلو په وړاندې مې زمه واري هم
اخیستي ده، او نسبتاً کم سترايك ریت سره
مې ارامه لوړه هم کړي ده، کله چې د نړیوال
جام په لور روانيډلو نو روزونکې مې راسره
وعدده وکړه، چې که د ټورنېښت مخکښ
پېښهین سوې، او له نورو لوړګارو ډې ډېرې

منډی جوړی کړي، نو په یوه نوي موټر به دې
ونازوم، مګر ما غوبنټل چې زما روزونکی خپل
زور موټر ماته را کړي او څان ته نوي موټر
رانیسي.

په همدي ورخ زموږ او د پاکستان لو به شروع
سول، همدي شبې ته په تمه هم وم، چې له
سریلانکایي لو بغاری خخه مې خپلې منډي
زياتي کړي کله چې سلیزې ته نژدې سوم په
ميدان کې یوه خبریال زما له رورونکې خخه
پوبنټنه کړي وه چې جايسوال خواوس خورا
غت نوم خپل کړي دي، د IPL په بولی کې
وپلورل سو، آيا تاته پې تراوسه کومه ډالي در
کړي ده؟ روزونکې مې په ځواب کې ورته
ویلي وو، د جايسوال په شرت تاسو ۲۳ مه
شمیره وګوري.

دا زما د کلپزې نېته ده او زه له دې څخه بله
کومه غټ دالي نه غواړم، خو شیبې وروسته
مې د مېد-ویکت په سرستره شپږیزه ووهله،
چې هم مې خپله سلیزه ووهله او هم مې
هندی لوبدله بريا ته ورسوله، او هم مو د روان
کال د نولس کلنو نړیوال جام پاینل ته ووتو،
په همدي وخت کې زما روزونکې لاسونه پورته
کړل آسمان ته له ځان سره ېې پته دعا وکړه،
خبریال ته ېې ويلي وو، "اوسم به ځان ور
وبنیم چې زه هم دلته یم."

قلم او کتابچه مې په لاس کې وه ټوله
معلومات مې ولیکل، ستړګو کې مې هم
اوښکي وي، مګر ځان مې کابو کړ،
ما وویل: دوهمه پونښنه: څنګه دې د کرکیت
سره شوق شو؟
وېړل: زه پنځلس کلن وم، سهار له خوبه را

پورته سوم، ناشته مو وکره، پلار ته می وویل:
بابکه نن د جمعې ورخ ده سمبوسې به د ممبي
بنار پلازمینې ته یوسو ځکه هلته رش دی،
پلار هم را غبرګه کړه وېږي وویل: یاشسوی زویه
درخه.

سمبوسې مو هلته ورسولې خلګ را روان دی،
نزوی میدان ته دوه هلکان راغل، سمبوسې
مو ورکولې، هغه بل ملګرۍ یې ور بغلې سو ژر
کوه څنګه وروره کوهلي به اوټ سوی وي که
یا؟ ما وویل: اهااااا هغه د کرکت د مندو
ماشین ویرات کوهلي شوي، دوي وویل: هو! ما
وویل: ویرات کولي هم ممبي می ته راغلی؟ دوي
وویل: هو هغه هم ممبي می ته راغلی.

پلار ته مې زاري او خواستي وکړي، او ورته
ومې وویل: پلاره ته به تر خو دقیقو سمبوسو ته

گوري زه به ميدان ته دنه سم، پلار هم د لکت
پيسبي را کري خوشحاله سوم ميدان د دراوزي
په لور ور رهی سوم، د دهلي لوبدلي بيتبينگ
کري وو، يو انگز پاي ته رسيدلي وو، کتل مي
چي کوهلي او کېل راهول د بيتبينگ لپاره را
ووتل د پيچ په لور دي.

ويرات کوهلي ته گورمه 18مه شماره لباس يې
په تن دی سپين د سرو زرو ځنځبر يې پر غاري
دي، ما د آسمان خواته سورا سويلى وکړله
خانه سره مي ووبل: اې زما خدايه دا دی هغه
کوهلي چي ما ليدلوا ته ورڅي او شپې
شمارلي، په همدي ورڅي مي د کرکت مينه په
بدن کې وغوريده، لوبه کوهلي وګتله له
ميدانه را ووتلم.

پلار مې سمبولي خرڅي کري وي. ماته انتظار

و، زه یې تر لاس ونيولم، د کور پر لور مو
حرکت وکړ کور ته ورسپدلو، پلار مې مور ته
وویل جایسوال زوی مو له کرکت سره زیاته
مینه او علاقه لري، مګر موږ خپل غربت او
مسکینی په ملا غوت مات کړي یو.

ما وویل: دريمه پونښنه: د څو کالو یې؟ او په
څوم کال کې زیرېدلې یې؟
وېړی ویل: زه د ۲۱ کالو یم، د ۲۰۰۱ کال د
دیسمبر په ۲۸ نیټه زیرېدلې یم.

له نړیوال جام څخه وروسته ولاړم د مهمې
بنار ته چېږي چې زموږ کور او ټاټوبې دی، د
ژوند له لویو ارمانونو څخه مې یو ارمان دا
هم دی چې د هندوستان د ملي لوبدلې د نامتو
تپوهونکي سچېن ټندولکر د سلو سلیزو

ریکارڈ پخپل نوم کرم، او په IPL کې به دا رما
لپاره یو خوب وي که د ممبئی ایندینز
لپاره Mumbai Indians په آسیا او اروپا کې می ټولو ځوانانو او
لوبغارو ته دا پیغام دی لومړی د مور او پلار
قدر او عزت وکړئ، تعلیم په ڙوند کې فرض
کار دی باید ترسره بې کرو وروسته باید
سپورت ته هم وخت ورکرو، له تاسې بناغلي
ډيره مننه کوم چې له افغانستان څخه ډهلي
بنار ته راغلئ تکلیف مو وکړ زما سره مو
ولیدل نن زه او ته سليم ملګري څو د ډهلي
بنار ته په تاج محل کې زما ځانګري میلهه بې
قدرمنه وروسته به ولاړ سو کلکتې بنار ته له
بنارخ خان سره گورو، کلکتې ته ولاړو د سینما
ستوري بنارخ خان مو ولید، وروسته جایسوال
خدای په امامي وکړه زما د پرواز ټکت بې په
ځان ومانه زه راغلم افغانستان ته تل دې وي
افغانستان ودان دې وي افغانستان.

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library